

РЕШЕНИЕ

№ 7267

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8812** по описа за **2023** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба В. В. В., в качеството му на управител на Наргиле-бар „Табу“, [населено място], чрез адв. Н. против Решение № 3106 от 30.06.2023 г., постановено по НАХД № 4175/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 121 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № РД-05-0307/11.01.2023 г., издадено от директора на Столична регионална здравна инспекция, с което на касатора, на основание чл. 218, ал. 2 от Закона за здравето е наложена „глоба“ в размер на 300 лв. за нарушение на чл. 56, ал. 1 от същия закон.

С жалбата се поддържа наличие на касационни основания за отмяна на решението по смисъла на чл. 348, ал.1, т. 1 и т. 2 от НПК. Оспорват се правните изводи на районния съд за установеност на административното нарушение, като се излагат съображения в тази насока. Прави се оплакване, че СРС не е взел предвид естеството на нарушението

по чл.56, ал. 1 от ЗЗ, като се сочи, че предвид характера на изпълнителното деяние, същото може да бъде осъществено от лицето, което фактически е пушило тютюневи изделия. Поддържа, наведеното пред СРС твърдение, че е нарушена нормата на чл. 42 ал. 1 т. 7 ЗАНН. От касационния съд се иска отмяна на обжалваното решение, както и на потвърденото с него НП.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. С писмена защита процесуалният представител на касатора - адв. Н. изразява становище по съществуващото на спора. Моли за присъждане на адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата.

Ответникът – Директорът на Столична регионална здравна инспекция не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество е основателна.

Софийският районен съд е установил от фактическа страна, че на 16.09.2022 г. от контролните орани в отдел „Здравен Контрол” към Столична РЗИ, съвместно със служителите на Областна дирекция по безопасност на храните - С. град, е извършена проверка за здравен контрол на Бар „Табу”, находящ се в [населено място], ул. 8-ми Декември пред бл. 23. Констатирано е, че в управлението от В. В. обект, същият е осъществил нарушение по смисъла на чл. 56 ал. 1 ЗЗ, тъй като е допуснал клиенти на заведението да пушат тютюневи изделия в закрито обществено място – в закритата търговска част на обекта. В тази връзка свидетелят Р. Х. Р. - инспектор в отдел „Здравен Контрол” към РЗИ съставил АУАН бланков № 534/16.09.2022 г. срещу касатора, който е надлежно връчен, като в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не депозирал възражение.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и обжалваното пред въззивния съд наказателно постановление № РД-05-0307/11.01.2023 г., с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на В. В., в качеството му на управител на

бар „ТАБУ“, на основание, чл. 218, ал. 2 от ЗЗ, за нарушение по чл. 56 ал. 1 от същия закон.

За да потвърди наказателното постановление, районният съд след анализ на събраните по делото доказателства е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на обжалваното НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и НП е издадено в съответствие с материалния закон. Според въззивния съд, в конкретния случай правилно е определен субекта на нарушението. В този смисъл, описаното в АУАН и НП административното нарушение е извършено именно от касатора, поради което правилно му е наложено предвиденото наказание по чл. 218, ал. 3 от ЗЗ, което отговаря на вида, характера и тежестта на извършеното нарушение.

Обжалваното решение е неправилно и са налице касационни основания за неговата отмяна.

При разглеждане на делото районният съд е събрал допустими и относими писмени и гласни доказателства, които е анализирал поотделно и в съвкупност, като е осъществил цялостен контрол за законосъобразност на оспореното НП, в съответствие с разпоредбата на чл. 314 от НПК, във вр. чл. 84 от ЗАНН. Районният съд правилно е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Изведените правни изводи за липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила на ЗАНН, които да водят до отмяна на НП, на процесуално основание обаче са неправилни и не се споделят от настоящия състав.

Настоящият състав на съда приема, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуално нарушения по смисъла на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, относно АУАН и по чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН относно НП. В конкретния случай описанието на твърдяното нарушение в АУАН и НП е извършено изключително бланкетно, при липсващо описание на обстоятелствата, при които е извършено деянието. Липсата на ясно и конкретно описание на нарушението в АУАН и НП, както и на обстоятелствата, при които е извършено, води до нарушение на изискванията на чл. 42, т. 4 ЗАНН, съответно на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, които нарушения са съществени, тъй като нарушават императивни правни разпоредби на ЗАНН, водят до затрудняване правото на защита на санкционираното лице и възпрепятстват съдебния контрол на оспореното НП.

Въззивното решение е неправилно, тъй като описанието на нарушението в АУАН не съдържа описание на конкретната дейтелност, а единствено е посочено, че : „... се констатира, че лицето В. В., в качеството му на управител на Бар „ТАБУ“, находящ се в [населено място], ул. 8-ми Декември пред бл. 23 е допуснал в управлявания от него обект тютюнопушене от клиенти“. В издаденото НП, от страна на АНО е направен опит да санира пропуската, като в описанието на нарушението допълнително посочва, че: „клиенти на заведението пушат тютюневи изделия в закрито обществено място – закритата търговска част на обекта бар „ТАБУ“. В случая се налага извод, че описанието на нарушението в АУАН и НП не съдържа обективно установими конкретни факти, които да бъдат проверени в хода на съдебното обжалване. Релевираните основания в този смисъл в касационната жалба са основателни. Същите са наведени и пред районния съд, който ги е обсъдил, но е формирал неправилни правни изводи за липса на съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство.

По изложените съображения, касационният състав приема, че касационната жалба е основателна. Оспореното пред въззивния съд НП е издадено при съществени нарушения на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, които обуславят неговата отмяна. Като е потвърдил НП, районният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено и да бъде отменено наказателното постановление, като незаконосъобразно.

С оглед изхода на спора следва да се постави на обсъждане претенцията на касатора за присъждане на разноски. В представения по делото договор за правна защита и съдействие, сключен между касатора и адв. В. Н. на 13.07.2023 г., изрично е предвидено, че процесуалното представителство пред АССГ във връзка с жалба срещу решение № 3106/30.06.2023 г. по АНД № 4175/2023 г. описа на СРС се осъществява безплатно на основание чл. 38, ал. 1, т. 3, предл. 2 от Закона за адвокатурата. Предвид изхода на делото на адв. В. Н., следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ и съдействие, на основание чл. 63д от ЗАНН вр. чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата, в размер на 400 лева, съгласно чл. 7, ал. 2, т. 1 вр. чл. 18, ал. 2 от Наредба за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. чл.

63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3106 от 30.06.2023 г., постановено по НАХД № 4175/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № РД-05-0307/11.01.2023 г., издадено от директора на Столична регионална здравна инспекция, с което на В. В. В., на основание чл. 218, ал. 2 от Закона за здравето е наложена „глоба“ в размер на 300 лв. за нарушение на чл. 56, ал. 1 от същия закон

ОСЪЖДА Столична регионална здравна инспекция да заплати на адв. В. С. Н. сума в размер на 400 (четирисотин) лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.